



# ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 8 ກຸມພາ 2026 (2-8-2026)

## ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຫັນມາຫາພຣະອົງໃຫ້ລອດພົ້ນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ເຈົ້າມັກກິນທີ່ສຸດທີ່ອອກມາຈາກເຕົາອົບ?

ລູກສາວຂອງຂ້ອຍມັກອົບ. ນາງໄດ້ເລີ່ມເຮັດຄຸກກີ cookies ແລະເຄັກ cakes ແລະຮຽນຈົບການອົບສິ່ງທີ່ສັບສົນແລະຊັບຊ້ອນເຊັ່ນອົບສູບຈີສເຄັກ cheesecakes , ຊຶ່ງເປັນທີ່ສຸດຍອດ fantastic! ໃນເວລານີ້, ຂ້ອຍກໍຍັງພຽງແຕ່ສາມາດຕົ້ມນໍ້າໄດ້. ໃນການສຶກສານີ້, ພວກເຮົາຈະກ້າວໄປສູ່ບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປີດເຜີຍຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະເຢຊູໃນຖານະຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ຄຸ້ມຄອງການຊົງສ້າງ. ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາແນວໃດ, ແລະພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອທີ່ພຣະອົງເຮັດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາກັບໃຈແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ໂລກຈໍາເປັນຕ້ອງການໄດ້ຍິນ-ພຣະເຢຊູຊ່ວຍໃຫ້ລອດ!

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

### ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

#### 1. ກິຈການ 2:22-24

22. ຊາວອິສຣາເອັນທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຮັດເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ດ້ວຍການອິດທິຣິດ, ການອັສຈັນ ແລະໝາຍສໍາຄັນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານດ້ວຍທ່ານຜູ້ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວ. 23. ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກໍານົດຄາດໝາຍແລະຊົງຮູ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄົນນອກສາສນາຄົງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລະປະທານຊີວິດເສັຽ. 24. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ດ້ວຍຊົງປັດພຣະອົງໃຫ້ອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ເພາະຄວາມຕາຍຈະກັກຈ່ອງພຣະອົງໄວ້ບໍ່ໄດ້.

ແນ່ນອນວ່າກຸ່ມສາສນາຕ້ອງການມີແນວຄວາມຄິດ ຫຼືວິທີການຂອງຕົນເອງໃນການບັນລຸຄວາມລອດ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ອັດຕາສ່ວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສັງຄົມບໍ່ຄິດວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມລອດ. ແຕ່ສຸດທ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະພໍໃຈໃນຕົວເອງກໍສາມາດປະສົບກັບຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງຂາດຫາຍໄປ, ວ່າຕ້ອງມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນຊີວິດ. ແນ່ນອນ, ສິ່ງນັ້ນຄືພຣະເຢຊູ. ໃນວັນເພັ່ນເຕຄໍສະເຕ, ເປໂຕໄດ້ຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທີ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ, ແລະລາວໄດ້ປະກາດວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຫຍັງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຜ່ານການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນຝູງຊົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ລາວເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອະທິບາຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ. ລາວບອກພວກເຂົາວ່າພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຮັດ "ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້" (ຂໍ້ 22). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ແລະພິສູດວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງອ້າງວ່າເປັນໃນຫຼາຍໆວິທີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການຍິນຍັນໂດຍ: (1) ການອັສຈັນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພລັງຂອງພຣະອົງ. (2) ການອັສຈັນທີ່ປະກາດຕົວຕົນຂອງພຣະອົງ. (3) ໝາຍສໍາຄັນທີ່ສະແດງຕໍາແໜ່ງຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າເຄີຍຕ້ອງຍິນຍັນວ່າເຈົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ເຈົ້າອ້າງວ່າເປັນບໍ່? ບາງທີມັນອາດເປັນເວລາທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບໃບຂັບຂີ່ຫຼືເປີດ

ບັນຊີທະນາຄານ, ຫຼືເຈົ້າຕ້ອງພິສູດຕົວຕົນຂອງເຈົ້າສໍາລັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼືການສຶກສາ. ບໍ່ດົນມານີ້ຂ້ອຍໄດ້ພາລູກສາວຂອງຂ້ອຍໄປທ່ຽວບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມການເດີນທາງຂອງອັດສາວິກໂປໂລຂ້າມທະເລເມດີແຕເຣນຽນ. ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະອອກຈາກສະຫະລັດ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍອາດຈະຕ້ອງພິສູດຄວາມສັນພັນຂອງນາງກັບຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງແນ່ໃຈວ່າໄດ້ພົກເອົາບໍ່ພຽງແຕ່ໜັງສືຜ່ານແດນຂອງນາງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມທັງໃບຢັ້ງຢືນການເກີດຂອງນາງອີກດ້ວຍ. ມັນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ນາງເບິ່ງຄືກັບຂ້ອຍ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາຜ່ານການອັສຈັນ, ໝາຍສໍາຄັນ, ແລະສິ່ງມະຫັສຈັນ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ຍືນຍັນພຣະເຢຊູຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈທີ່ສຸດຜ່ານການສິ້ນພຣະຊົນແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດທາງຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງ. ນັ້ນແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໜ້າສົນໃຈທີ່ເປໂຕເຊື່ອມຕໍ່ຈຸດທັງໝົດຂອງລາວວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້- ໂດຍການເຕືອນຜູ້ຟັງຂອງລາວວ່າພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ໃນການເຮັດໃຫ້ຄໍາພຍາກອນສໍາເລັດ. ລາວໄດ້ປະກາດວ່າທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບມືທິສອງຫຼືທິສາມ. ເປໂຕກ່າວວ່າພວກເຂົາຮູ້ມັນ. ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ປະຊາຊົນໃນເຢຣູຊາເລັມຍັງໄດ້ໃຊ້ບຸກຄົນທີ່ຜິດກົດໝາຍເພື່ອຕອກພຣະເຢຊູໃສ່ໄມ້ກາງແຂນແລະຂ້າພຣະອົງ. ການເຕືອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງນີ້ໄດ້ແກ້ໄຂຄໍາຖາມສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງເປໂຕ ກ່ຽວກັບວ່າພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຫຼືພຽງແຕ່ພົດສະຕິ, ດັ່ງທີ່ບາງຄົນອ້າງ. ພວກເຂົາຮູ້ຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍ, ພິສູດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ. ເຈົ້າຈິນຕະນາການໄດ້ບໍ່ວ່າມັນຕ້ອງເປັນແນວໃດທີ່ຈະເປັນຄືນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາເທສະນາຂອງເປໂຕໃນມື້ນັ້ນ? ມັນຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາທີ່ອ່ານກ່ຽວກັບມັນໃນມື້ນີ້. ໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນັ້ນພຽງແຕ່ທ້າສິບມື້ຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ໂດຍທີ່ເຫດການຕ່າງໆໃນອາທິດນັ້ນຍັງຄົງສິດຊື່ນຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຕ້ອງມີພຣະລັງ ແລະເປັນການຕັດສິນລົງໂທດແທ້ໆ. ຂ້ອຍມີພາບໃນໃຈຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊາຍ ຫຼືຍິງຊາວຍິວທີ່ຍືນຢູ່ໃນຝູງຊົນນັ້ນ, ໄດ້ຍິນເປໂຕເທສະນາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູໂທນາຊາເຮັດ ແລະ ລະນຶກເຖິງວິທີທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນຝູງຊົນພຽງແຕ່ສອງສາມອາທິດກ່ອນທີ່ຈະຮ້ອງວ່າ, "ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ!" ຂ້ອຍຄິດວ່າ, ໃນເວລານັ້ນ, ພວກເຂົາຄິດວ່າການຕາຍຂອງຕົວສ້າງບັນຫາ ແລະຜູ້ໝັ້ນປມາດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນ. ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ. ມັນພຽງແຕ່ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຫວ່າງເປົ່າ ແລະຄວາມຈິງທີ່ວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຂາດຫາຍໄປໃນຊີວິດຂອງເຂົາ. ເມື່ອເປໂຕເທສະນາກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຕາຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປີດອອກ, ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ສິ້ນພຣະຊົນ, ແລະໄດ້ຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຂາດຫາຍໄປຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄັ້ງທໍາອິດໄດ້ແນວໃດ?

**2. ກິຈການ 2:32-36**

32. ພຣະເຢຊູມີແຫຼະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນພຍານເຖິງເຮືອງນີ້. 33. ເມື່ອຊົງຖືກຍົກຂຶ້ນຢູ່ທີ່ພຣະຫັດກໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈາກພຣະບິດາຕາມພຣະສັນຍາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖອກພຣະວິນຍານນັ້ນລົງມາດັ່ງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວນັ້ນ. 34. ເຫດວ່າກະສັດດາວິດບໍ່ຂຶ້ນໄປຍັງສວັນ ແລະທ່ານເອງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງນັ່ງທີ່ຂວາມືຂອງເຮົາ, 35. ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ.” 36. ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ຍາດວົງອິສຣາເອັນຮູ້ຄັກແນວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກພຣະເຢຊູມີ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຕອກຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເປັນພຣະຄຣິດ.

ເປໂຕສືບຕໍ່ຄໍາເທສະນາຂອງລາວໂດຍການເປັນພຍານຕື່ມອີກກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ຫຼັງຈາກທີ່ທັງໝົດ, ມັນເປັນຄວາມຈິງທາງປວັດສາດ, ແລະພຍານຫຼາຍຄົນ, ລວມຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ, ສາມາດຍືນຍັນເຫດການທາງປວັດສາດນີ້ໄດ້. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ນີ້ແມ່ນເຫດການທາງປວັດສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ, ມີຜົນສະທ້ອນຢ່າງກວ້າງຂວາງຕໍ່ມະນຸດຊາດແລະ

ຕໍ່ໂລກ. ໃນຖານະນັກສຶກສາປວັດສາດ, ຂ້ອຍໄດ້ພິຈາລະນາຢູ່ຫຼາຍມື້ຮັບຮູ້ວ່ານີ້ຄືຢ່າງໃຫຍ່ໃນປວັດສາດຂອງມະນຸດ. ການລົງນາມໃນຖະແຫຼງການເອກະລາດໃນວັນທີ 4 ກໍຣະກະດາ 1776, ແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ສໍາຄັນໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວໄດ້ປະກາດອິສລະພາບຈາກການປົກຄອງຂອງອັງກິດ ແລະວາງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດໃໝ່ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານເສລີພາບ, ຄວາມສເມີພາບ ແລະການປົກຄອງຕົນເອງ. ມັນມີອິດທິພົນຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວປະຊາທິປະໄຕທົ່ວໂລກ. ມື້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປວັດສາດແມ່ນມື້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປຸກພຣະເຢຊູໃຫ້ພື້ນຖານຈາກຄວາມຕາຍ-ຄືນມາຈາກຕາຍແລະ ທາງຮ່າງກາຍ. ເປໂຕກ່າວວ່າໂດຍການປຸກພຣະເຢຊູໃຫ້ພື້ນຖານຈາກຄວາມຕາຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກພຣະອົງຂຶ້ນເປັນ "ທັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະເມຊີອາ" (ຂໍ້ 36). ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດສໍາລັບພວກເຮົາໃນມື້ນີ້? ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າພຣະບິດາໄດ້ຍືນຍັນຄວາມເປັນພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຢຊູຜ່ານການອັສຈັນ, ແປກປລາດ, ໝາຍສໍາຄັນ, ແລະການພື້ນຖານຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ການຍົກພຣະເຢຊູໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາແນວໃດ? ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້, ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອໄຖ່ພວກເຮົາຈາກບາບ ແລະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ພື້ນຖານນະລົກ. ພວກເຮົາຕ້ອງມອບຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະອົງໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍຍອມຮັບພຣະອົງເປັນນາຍຈ້າງຂອງຊີວິດພວກເຮົາ. ຄວາມລອດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ ແລະສາລະພາບບາບຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາ ແລະໄດ້ພື້ນຖານຊີວິດເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ສາລະພາບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພັນ. ພຣະເຢຊູພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ອະພິພິ, ໄຖ່, ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຄົນໃໝ່ ເມື່ອເຈົ້າມອບຊີວິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະອົງໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພວກເຮົາສາມາດຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ?

**3. ກິຈການ 2:37-41**

37. ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ຍືນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຮູ້ສຶກເຈັບຊ້າກິນແໜງໃຈ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເປໂຕແລະອັດສາວິກວ່າ, "ພື້ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?" 38. ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຄຣິດທຸກຄົນ ເພື່ອການຊົງຍົກບາບໂທດຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານ ຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. 39. ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍານັ້ນກໍມີໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ກັບລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ທ່າງໄກ ຄືແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງເອີ້ນມາເປົ້າພຣະອົງນັ້ນ." 40. ແລະເປໂຕໄດ້ກ່າວສັ່ງເຂົາຫຼາຍປະການອີກ ແລະເຕືອນສະຕິເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເອົາຕົວລອດພັນຈາກເຊື້ອຊາດອັນຄົດລ້ຽວນີ້ເສັ້ງ." 41. ຝ່າຍຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຮັບຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເປໂຕກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນວັນນັ້ນມີຄົນຕື່ມເຂົ້າເປັນລູກສິດປະມານສາມພັນຄົນ.

ເປໂຕໄດ້ປະກາດຂ່າວດີຂອງພຣະເຢຊູໃນວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ. ລາວໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ ແລະໄດ້ຍົກພຣະເຢຊູຂຶ້ນໂດຍການປຸກພຣະອົງໃຫ້ພື້ນຖານຈາກຄວາມຕາຍ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍວ່າຜ່ານການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະການພື້ນຖານຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນທັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະເມຊີອາ-ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ປະຊາຊົນໄດ້ "ເຈັບຊ້າກິນແໜງໃຈ" (ຂໍ້ 37), ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຖືກຕັດສິນລົງໂທດ, ແລະໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າພວກເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ. ເປໂຕບອກພວກເຮົາໃຫ້ກັບໃຈ. ການກັບໃຈແມ່ນຫຍັງ? (1) ການກັບໃຈແມ່ນຫຼາຍກວ່າການຕັດສິນລົງໂທດບາບ. (2) ການກັບໃຈແມ່ນຫຼາຍກວ່າຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ບາບ. (3) ການກັບໃຈນັ້ນສໍາຄັນກວ່າການສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ. ການກັບໃຈກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ແຕ່ມັນຍັງມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນການກັບໃຈ.

ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຮູ້ສຶກເສັ້ງໃຈຕໍ່ບາບແນວໃດ?

ຄໍາສັບພາສາກຣິກສໍາລັບການກັບໃຈປະກອບດ້ວຍສອງຄໍາທີ່ໝາຍເຖິງການປ່ຽນແປງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ມັນຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ການປ່ຽນແປງຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ. ມັນຫຼາຍກວ່າການແກ້ໄຂທັສນະຄະຕິຂອງເຈົ້າ ຫຼືການປ່ຽນແປງໜ້າໃໝ່. ການກັບໃຈແມ່ນການປ່ຽນ

ແປງຈິດໃຈທີ່ນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງທົ່ວໃຈທີ່ນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງທົດທາງ. ມັນເປັນຮູບພາບຂອງການຫັນກັບ 180 ອົງສາ. ເຈົ້າກຳລັງໄປໃນທົດທາງດຽວແຕ່ມີການປ່ຽນແປງຈິດໃຈ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຕັດສິນໃຈຫັນຫຼັງ ແລະໄປໃນທົດທາງທີ່ແຕກຕ່າງ. ນັ້ນແມ່ນວິທີໆຢາຍໃນການເຂົ້າໃຈການກັບໃຈ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ສວຍງາມແລະໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັນຫຼັງທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂ່າວດີຂອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບອກພວກເຮົາວ່າ ວິທີດຽວທີ່ຈະໄປຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທາງວິນຍານ ແລະໄດ້ຮັບການອະພິຍາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນການຫັນຫຼັງ-ເພື່ອກັບໃຈ-ຫັນມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະຫຼີກໜີຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ. ການກັບໃຈເປັນສິ່ງສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນຕໍ່ການຮັບໃຊ້ ແລະຂ່າວສານຂອງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາປະກາດເຮືອງການກັບໃຈ. ຄຳເທສນາທຳອິດຂອງພຣະອົງໃນມັດທາຍ 4:17 ແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການກັບໃຈ, ແລະຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງໃນພຣະນິມິດ 3:19 ແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການກັບໃຈ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງຈະ "...ທົນທຸກທໍລະມານແລະພື້ນຄົນມາຈາກຕາຍໃນມື້ທີສາມ, ແລະການກັບໃຈເພື່ອການອະພິຍາຍຈະຖືກປະກາດໃນນາມຂອງພຣະອົງຕໍ່ທຸກປະຊາຊາດ, ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ" (ລູກາ 24:46-47). ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໃນລູກາ 13:3 ວ່າເຈົ້າຈະພິນາດຖ້າເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການກັບໃຈເມື່ອພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງທີ່ຕ້ອງການໝໍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເອີ້ນຄົນຊອບທັມ, ແຕ່ຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ" (ລູກາ 5:31-32). ແລະພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານວ່າໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈະ "ເກີດຜົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບການກັບໃຈ" (ມັດທາຍ 3:8). ໃຫ້ສັງເກດວ່າເປໂຕຍັງໄດ້ບອກປະຊາຊົນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ການຮັບບັບຕິສະມາເປັນເຄື່ອງໝາຍພາຍນອກທີ່ສຳຄັນຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຢູ່ພາຍໃນຄົນຊຶ່ງການປະຕິບັດນີ້ໄດ້ຖືກເລົ່າຂານເລື້ອຍໆໃນພຣະຄໍາພີ. ມັນຖືກຂຽນໄວ້ເປັນຄຳສັ່ງ, ແລະຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບເອົາຢ່າງຈິງຈັງ ຈົນການຮັບບັບຕິສະມາຂອງຄຣິສຕະຕຽນໄດ້ຖືກປະຕິບັດມາເປັນເວລາເກືອບສອງພັນປີແລ້ວ, ໃນທົ່ວວັດທະນະທັມແລະ ໃນພູມສາດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍສະເລ່ຍໄປ. ແນ່ນອນວ່າມັນບໍ່ສາມາດເປັນເຮືອງໆຢາຍສຳລັບເກືອບສາມພັນຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນມື້ນັ້ນ, ແຕ່ນັ້ນແມ່ນເຫດການທາງບັບຕິສະມາທີ່ສຳຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ການຮັບບັບຕິສະມາເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ແນ່ນອນວ່າປະຊາຊົນໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະກຳລັງຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

**ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ**

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມຈິງທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດ ແລະກຳນົດຈຸດໝາຍປາຍທາງນິລັນດອນທີ່ "ພຣະເຢຊູຊ່ວຍໃຫ້ລອດ," ໃຫ້ພິຈາລະນາສາມຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນຂອງເຈົ້າກັບພຣະອົງເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນໃນອາທິດນີ້:

**ກວດສອບ.** ພິຈາລະນາທົ່ວໃຈແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເບິ່ງວ່າສິ່ງທີ່ຂາດຫາຍໄປແມ່ນສາຍພົວພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຢຊູ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ຊອກວິທີການກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ, ໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູ, ແລະປະສົບກັບການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມລອດພົ້ນ.

**ລະບຸ.** ຊອກຫາພື້ນທີ່ນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ຈຳຕ້ອງການກັບໃຈຈາກບາບ ຫຼືຍອມຈຳນົນຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງຂອງພຣະເຢຊູ-ສາຍພົວພັນ ຫຼືນິສັຍ-ແລະດຳເນີນບາດກ້າວທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເພື່ອການຄືນດີ ຫຼືການປ່ຽນແປງ, ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເພື່ອຄວາມເຂັ້ມແຂງ.

**ແປງປັນ.** ສື່ສານຄຳພາຍນອກກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນອາທິດນີ້. ບໍ່ວ່າຈະເປັນຕົວຈິງ ຫຼື ທາງອອນໄລນ໌, ຈົ່ງກ້າຫານໃນການປະກາດຂ່າວດີວ່າ ພຣະເຢຊູຊ່ວຍກູ້ຜູ້ທີ່ຫຼົງທາງ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA